

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentissimis Jesu Christi Dei-Hominis

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1723

VD18 80217931

Artic. I. Quam ob causam solus Filius Dei incarnatus sit, & non aliæ
Personæ?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45509

tabat etiam in cordibus nostris eundem ex eo fructum, si auribus admodum bonos erga Deum hausseris ea, quæ dicam tibi affectus. Et fortassis hauries

ARGUMENTUM.

Quam ob causam solus Filius DEI incarnatus sit & non alia Personæ.

ARTICULUS I.

NON cessavi ardentibus expectere suspiriis à meis liberari miseris ex eo, quo expertus sum ulla, inquebat natura humana à morte per peccatum vulnerata. Noveram probè, me, ut liberarer ab innumeris, quibus obrutata eram, malis ac miseris, potentissimo indigere succursu; sed nesciveram ex me ipsa, unde expectandus is mihi foret, nec persuadere mihi poteram, aut ullam de hoc formare cogitationem, quòd DEUS ipse in persona esset venturus ad me liberandum.

Fateor, reponerat Synagoga, remedium infirmitatis tuæ magnitudini necessarium, tuam longè superare cognitionem; sed promisi illud tibi, ita certificata per omnium Prophetarum loquentium ad me in nomine ipsius Dei. Adam, qui primus peccator fuerat, primus erat testis & depositarius promissionis factæ de Salvatore nascituro ex muliere, quis suis ipsam transcripsit filiis velut consolationem unicam ipsis relictam, quos aliàs omnium suarum hæredes reliquit misere-

riarum; & Jacob posteritatis ipsius non minimum decus, dum cessit fatis, hæc effatus est: *Salu. Gen. 49. rare tuum expectabo Domine; ex. v. 18. specto, o mi Deus, illum quem promisisti Salvatorem. Tota lex & Prophetæ hæc abundant promissione.*

Est equidem verum, me clarè haud scire, an esse id debeat proprius DEI Filius? Siquidem nonnisi obscuram valde trium Personarum adorandæ Trinitatis, Patris, & Filii, & Spiritus sancti habeo cognitionem; haud gnara, quare una potius venerit in terram ad afferendam nobis salutem, quàm altera; nec quare omnes tres venerint illuc. Credo quidem omnes has magnas veritates involutas laterè in Prophetiis, quæ Messiam promiserunt nobis; sed quis explanabit illas & manifestè conspiciendas nobis exhibebit, nisi ipsemet Jesus Christus?

Loqui hic exorsus est Christus Jesus, & pulcherrima de mysterio Incarnationis suæ ipsis revelare arcana, dicendò illis: Ver-

R 3

rum

Naturam humanam suspirantem solatur Synagoga.

Synagoga ne sciebat propriam divinam fore incarnationandam.

rum est, omnes tres Personas Trinitatis, quibus æqualis est erga peccatores misericordia, potuisse incarnari simul, ita ut uniendò se omnes personaliter uni soli homini, is solus fuisset tres Personæ, licet apparuisset nonnisi solus & unicus homo; vel uniendò se quævis suo homini particulari, & tunc tres hi homines non fuissent nisi solus & unicus Deus. Verum est etiam, quòd Deus Pater potuisset quidem incarnari ipse solus, sed ipse non poterat mitti, cum non procedat ab alia persona potestatem originis in ipsum habente, adeoque nec potentiam ipsum mittendi. Spiritus sanctus poterat quidem etiam ipse incarnari solus, & propterea quoque mitti, eò quòd procedat à duabus divinis Personis, potestatem originis habentibus in ipsum, adeoque etiam ipsum mittendi; sed ipse potestatem non habebat aliam Personam divinam mittendi in animas, ad deportandum in eas fructum missionis suæ, cum nullam illarum ipse producat.

Specialiter ergò congruebat soli Personæ Filii incarnari ad salvandos homines, eò quòd ipse solus habeat Personam divinam, quæ ipsum mittat, & aliam Personam divinam, quam possit mittere. Ipse procedit à Patre, à quo potest mitti, & producit

Omnes tres divinx personæ potuissent incarnari, sed omnes mitti non poterant.

Quare specialiter congruebat secundæ Personæ divinæ incarnari.

Spiritum sanctum, quem ipse potest mittere: Divinus ipsius Pater mittit ipsum ad liberandum homines à morte peccati, & ipse mittit Spiritum sanctum, ad vivificandum illos vitâ gratiæ. Insuper is solus est filius naturalis & consubstantialis Patri; congruit ergò melius ipsi, quam alteri venire in terram ad acquirendum ipsi ingentem numerum filiorum adoptivorum. Et denique officium ipsius velut Redemptoris in eo consistit præcipuè, ut sit mediator pacis & reconciliationis Deum inter & hominem; & cui melius conveniat esse mediatorem, quam illi, qui medium tenet Patrem inter & Spiritum sanctum?

Omnia hæc non satisfaciebant stultæ mundi sapientiæ, cui placere non poterant hæ rationes, utpotè nimium spirituales pro ruditate ipsius; volebat aliquid magis palpabile & sensibus expositum. O quam longè abest, dicebat ipsa, ut hisce persuadear, flectar, convincar! amo veritates, quæ manifestæ sunt & plausu dignæ; omnia, quæ adversantur rationi, invitant me, & offendunt. An quidquam minus sit congruum rationi, quam dicere, quòd Filius Dei factus sit homo ex amore hominum peccatorum? velut qui diceret, fecisse se Regem reum capitis, ut capitis reum suum salvaret mancipium.

Contradictiones, quas stultæ mundi sapientia invenit in mysterio Incarnationis.

cipium. Ubi est ratio? Videre erat quendam hominem, quem quem appellabant Christum JESUM, ceteris hominibus in nullo dissimilem, & persuadear, hunc hominem esse unigenitum Filium Dei! video contradictiones omnino manifestas; dicitur namque nobis, Filium Dei esse infinitam sapientiam Dei Patris sui; & in omnibus his, quæ fecit Christus JESUS, non nisi visæ sunt stoliditates & stultitiæ: ipse pauper erat & despectus, & tandem infami defunctus fato affixus cruci: quæ major fatuitas! & dicatur ipsum esse infinitam sapientiam Dei! ulterius asseritur nobis, Filium Dei esse splendorem gloriæ Dei Patris sui: splendor gloriæ ejus: Et conspectus est Christus JESUS non solum absque ullo splendore sed totus deformatus velut leprosus, aspicientibus incutiens horrorem: ubi est dicendi ratio, ipsum fuisse imaginem pulchritudinis Dei?

Tandem dicitur nobis, Filium Dei esse virtutem omnipotentem Dei Patris sui: *Christum Dei virtutem*; & in Christo JESU vi-

dere erat non nisi infirmitates ac debilitates toto vitæ suæ tempore. Omnia hæc experimenta, quæ fallere nos haud possunt, utpote palpabilia, & toti mundo perspecta, irrefragabilem deducunt consequentiam, ipsum esse non posse verum Filium Dei, qui incarnatus sit ad salvandos homines.

Synagoga Judæorum inaudiens hæc, latabatur in corde suo, jam victoriam cantatura ante triumphum de Christo JESU, adversus quem hodieum incredibili exardescit furore. Verum JESUS Christus mirum in modum confudit tum stolidam sapientiam mundi, tum proterviam Synagogæ incrudelitatem, tam evidentibus demonstrationibus ac luculentis experimentis reverà secundam Personam Trinitatis esse incarnatam, convenientiusque hanc potius quam aliam; tum quia ipse est virtus omnipotentis brachii illius; & multis aliis tam speciosis, tamque validis rationibus, ut iis perceptis, nullus amplius manserit nec minimæ dubitationi locus.

1. Cor. I.
v. 24.

ARGUMENTUM.

Filius DEI potius est incarnatus, quam alia Persona divina, quia ipse est infinita Sapientia DEI Patris sui.

ARTICULUS II

AD me primitus converto, recordaris, demonstrasse tibi Synagoga Judæorum, An Deum amorem suum, tantâ cum boni-